

Koolituse läbiviija: Eesti Kutseliste Mesinike Ühing (EMKÜ)

Tegevuste koordineerija: Kersti Kollom

**Koolituse nimetus: Mesinduse kursus edasijõudnutele (MKE) 2014.
Tootmismesila jätkusuutlikuse tagamine.**

Koht ja aeg: Olustveres 23.03.2014.a.

Lektor: Margus Teder, lektorilepingu nr PR-10-1.5-EKMÜ-4/2014

**Kokkuvõtte teemal: Mesindamisest Šotimaal. Ülevaade Šotimaa
tootmismesila kogemusest.**

Elamine karavanidess. Võõrtöölised üle terve Ühendkuningriigi. Töötajad erinevatest rahvustest, suhtlemine inglise keeles.

Erinevad tarutüübid – national, smith, langstroth. Traditsioonid. Märksõna – võrratult lihtsam, kui tarutüüpe oleks üks.

Töötamine täisülkonnas. Agressiivsed mesilased.

2-liikmeline meeskond saab hakkama 600 taruga. Muude aladega – vurritamine, pakendamine, eraldi inimesed. Vahest tegime ka meie pakendamist, kui oli suurem vajadus või ilm väga halb.

Peamised korjetaimed – raps, sügisel kanarbik (peamine saak sealt). Oli ka maasikat, vaarikat – talunikud maksid tolmemendamise eest mesinikule. Huvi just marjakasvatajate-poolne.

Nektari saamiseks peab olema õige ilm ja just ka õige niiskus.

Ei tohi splittimisega (pere poolitamisega) hilja peale jääda – pere nõrgaks, nõrgalt mägedesse, saaki ei korja, tegelevad sisuliselt ellujäämisega. Isegi kui splittimise ajal kohe uus ema anda. Talvele vastu nõrgalt, kaod suured. Kliima on karm. Eesti kliima pisut armulisem.

Mis kliimat puudutab, siis ega suures kohas väike vihm töötamist ei peata. Tarude transportimise puhul on see vahest isegi kasulik – saab päeval teha.

Shiftimine (tarude transport). Distsantsid omajagu pikad, just ajaliselt. Mida lõpu poole (mägedes), seda aeglasem vahemaa läbimine. Siin tunduks naljakas, seal on ok. Seal maa kõik kasutuses, et pole nagu Eestimaal – viska suvalisse kohta tarud ülesse ja mesi tuleb. Sellist looduslikku mitmekesisust pole, umbrohtu, võssakasvanud piirkondi ja söötis maid pole.

Koormarihmad. Meie enamasti neli kihti tarusid (1 korpus) koormas. Shiftimine ca 2 nädalat. Augustis-septembri alguses töölisid kodumaadel, mitte küll kõik.

Shiftimine koos aluste ja kividega, kasutuses ka treilerid. Teisel mesinikul alused igal pool.

Kanarbik.

Avatud tuultele, tormidele. Raskemad kivid. Mis tarude kaotusest rääkida, siis ka jõed võisid tõusta üle kallaste ja meetreid, see polnud küll mägedes.

Sügisene söötmine. Siirup Belgiast. Söödaaluses põhk – töötas üpris hästi. Märksõna - et jääks peale meevõttu vahe pikaks. Oli hukkunuid puhtalt sellepärast.

Oblikhappega pritsimine. Seljakotis, ühest anumataiest jätkus – 100 pere peale.

Talveks mingeid eriettevalmistusi ei tehtud, Nii nagu mägedest tulid, said söödetud ja nii jäidki. Küll oli trimmerdamine. Kliima mahedam, aga viimastel aastatel ka lumetorme.

Kokkuvõte.

Plaani olemasolu. Peab teadma, kus parasjagu mesilastega asud (millise järje peal). Hea oleks jõuda 1 kord nädalas tarudeni suvel – minu isiklik hinnang – tulemus on parem. Muidu teemad emakuppudega, võid kaotada sülemeid.

Logistika.

Tööd teha kiiresti, aga siiski korralikult, siis tuleb ka tulemus. Ja samas võib ka olla, et sa oled ise kõik õigesti teinud, aga mett ikka ei tule, siis oled vähemalt sina ise kõik ära teinud, mida said. Garantiisid pole kusagil.

Fotogalerii:

